

Talepapir

Arrangement: Besvarelse af samrådsspørgsmål nr. I

Hvornår: 6. februar 2020

**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

16. januar 2020

Sags nr. 2020 - 981
Akt-id 1139358

DET TALTE ORD GÆLDER

Spørgsmål:

Vil ministeren oplyse, hvilke overvejelser ministeren gør sig i forhold til udvælgelse af de kommende 500 kvoteflygtninge, og hvordan ministeren vil imødegå de store integrationsproblemer i Danmark, som fortolkningen af Islam er med til at skabe, og som må formodes kun at blive større, når regeringen i den kommende tid iværksætter modtagelsen af kvoteflygtninge til Danmark?

Svar

[Indledning – regeringens politik]

Tak for spørgsmålet.

Jeg synes, at det er et relevant spørgsmål, og jeg er enig med spørgeren i, at vi skal passe på ikke at miste sammenhængskraften i vores samfund.

Vi skal ikke tage imod kvoteflygtninge, hvis vi ikke har den økonomiske og sociale kapacitet til det.

Samtidig skal vi også sikre, at hvis vi tager imod kvoteflygtninge, så skal det som udgangspunkt være personer, der har mulighed for at finde sig til rette i det danske samfund, så længe behovet for beskyttelse fortsat er til stede.

Som jeg også har nævnt flere gange, så er det regeringens holdning, at det nuværende asylsystem har slået fejl. Det tvinger flygtninge ud på en farefuld færd mod Europa, som en industri af menneskesmuglere tjener milliarder på. Samtidigt bruger vi enorme ressourcer på migranter, der har betalt store beløb til menneskesmuglere, men ikke har krav på beskyttelse.

Vores hovedfokus bør i stedet være at sikre tilstrækkelig hjælp til de flygtninge og fordrevne, der opholder sig tæt på konflikterne. Det er trods alt dér, flertallet opholder sig. Og det er ofte også de udlændinge, der har størst behov for hjælp.

Regeringen ønsker at føre en udlændingepolitik, hvor vi i højere grad selv kan styre, hvor mange udlændinge der kommer til Danmark, samtidig med at vi ønsker at hjælpe flere og bedre i flygtningenes nærområder.

Som en del af denne politik støtter regeringen derfor også kontrolleret genbosætning gennem FN. I en optimal situation ville det alene være på denne måde, at flygtninge kunne genbosættes i Danmark og Europa.

Og regeringen ønsker derfor også så vidt muligt at gøre op med spontane asylansøgere.

Derfor er vi som led i regeringens arbejde for et mere retfærdigt og humant asylsystem i øjeblikket ved at undersøge muligheden for at etablere modtagecentre uden for Europa, hvor spontane asylansøgere, der søger om asyl i Danmark, skal have behandlet deres asylsag.

Tanken er, at udlændinge, der fremover kommer til Danmark og søger om asyl, vil kunne blive sendt til et modtagecenter uden for Europa, hvor deres asylsag vil blive behandlet.

Ind til det sker, er det regeringens holdning, at vi inden for rammerne af kvoteflygtningeordningen skal hjælpe de svageste flygtninge, der ikke selv kan, men alt andet lige har mest brug for beskyttelse – så længe vi bevarer den rette balance mellem antallet af flygtninge, som Danmark samlet modtager, og kommunernes og samfundets evne til at integrere de pågældende.

Det er også regeringens vurdering, at det aktuelt lave niveau for meddelte opholdstilladelser til flygtninge og familiesammenførte til flygtninge alt andet lige betyder, at modtagelse af kvoteflygtninge kan genoptages. I den forbindelse vil vi have særlig fokus på kvinder og børn.

Derfor besluttede vi allerede i august 2019, at Danmark for 2019 skulle modtage en mindre gruppe på i alt ca. 30 særligt behandlingskrævende kvoteflygtninge. Vi har i den forbindelse i dialogen med FN's Flygtningehøjkommissariat, UNCHR, haft et særligt fokus på at bistå i forhold til syriske kvinder og deres eventuelle nære familiemedlemmer, som er flygtet over grænsen til Tyrkiet.

Udlændingestyrelsen er fortsat i dialog med UNHCR om modtagelsen af denne gruppe behandlingskrævende kvoteflygtninge.

[Modtagelse af kvoteflygtninge i 2020]

Inden jeg siger noget i forhold til modtagelse af kvoteflygtninge for 2020, vil jeg gerne kort redegøre for den gældende kvoteordning.

Folketinget vedtog en ny kvoteordning i december 2017. Med den nye ordning er det op til den til enhver siddende udlændinge- og integrationsminister at fastsætte antallet af kvoteflygtninge, der hvert år skal genbosættes i Danmark.

Beslutningen træffes på baggrund af en samlet afvejning af den sociale og økonomiske kapacitet i samfundet, som det hedder i forarbejderne. Det har i den forbindelse bl.a. betydning, hvor mange udlændinge, der er kommet til Danmark i de seneste år, og hvordan de udlændinge, der allerede befinder sig i Danmark, er integrerede.

Den nye kvoteordning er således mere fleksibel end den tidligere.

Beslutningen om, hvor mange kvoteflygtninge der skal genbosættes i Danmark, træffes i almindelighed midt på året, men kan dog udsættes til senere på året, hvis f.eks. indrejsetallet giver anledning hertil.

Forarbejderne giver rum for, at den til enhver tid siddende udlændinge- og integrationsminister kan beslutte, at op til 500 kvoteflygtninge årligt skal genbosættes i Danmark.

Det årlige antal kvoteflygtninge vil dog kunne overstige 500 personer, hvis Danmark i en helt særlig situation i forbindelse med en international aftale indgået med det formål at begrænse flygtningestrømmen til Danmark eller Europa skal deltage i strategisk genbosætning af flygtninge fra bestemte områder.

I forbindelse med beslutningen om antallet af kvoteflygtninge, der skal genbosættes i Danmark, vil der samtidig skulle tages stilling til fordelingen af kvoteflygtninge, herunder hvor mange af den samlede gruppe af kvote-

flygtninge, der skal genbosættes fra den særlige gruppe af flygtninge med særlige behandlingskrævende sygdomme [de såkaldte Twenty or more-sager] samt fra gruppen af flygtninge, der risikerer umiddelbar tilbagesendelse til hjemlandet eller overgreb [hastesager].

Som nævnt træffes beslutningen om, hvor mange kvoteflygtninge der skal genbosættes i Danmark, i almindelighed midt på året. Der er derfor endnu ikke truffet nogen beslutning, om der skal modtages kvoteflygtninge i 2020, og i givet fald hvor mange.

Og derfor er vi også på et tidspunkt i processen, hvor det er for tidligt at lægge sig fast på, hvilke meget konkrete overvejelser der gør sig gældende for den konkrete udvælgelse af de kvoteflygtninge, som Danmark skal modtage for 2020.

[Kriterierne for udvælgelsen af kvoteflygtninge]

Når det er sagt, er det klart, at jeg har gjort mig nogle overordnede overvejelser i forhold til selve udvælgelsen af kvoteflygtninge.

Der er mange forhold, der vil kunne spille ind i forhold til udvælgelsen af kvoteflygtninge.

Fordelingen af kvoteflygtninge er hidtil sket på baggrund af UNHCR's årlige prioriteter på området og i øvrigt i tæt dialog med UNHCR.

I 2019 tilkendegav vi som nævnt over for UNHCR, at Danmark ved udvælgelsen af de ca. 30 kvoteflygtninge så vidt muligt ønskede at bistå med genbosætning af behandlingskrævende syriske flygtningekvinder og deres nære familier, som er flygtet fra Syrien.

Jeg mener på samme måde, det kunne overvejes om de destinationer vi vælger at modtage kvoteflygtninge fra, kunne samtænkes med de tiltag, som i øjeblikket tages på EU-niveau for at håndtere migrationssituationen. Andre udenrigspolitiske tiltag på genbosætningsområdet vil også kunne indgå i en sådan beslutning.

Modtagelse af kvoteflygtninge vil derved kunne indgå som et mere taktisk element i vores internationale samarbejde. Sådan at genbosætningen af kvoteflygtninge og-

så samlet set understøtter mere retfærdighed i asylsystemet.

[Særligt om religiøs overbevisning som kriterium]

Spørgeren har særligt spurgt ind til, hvordan jeg som minister vil imødegå de store integrationsproblemer, som fortolkningen af Islam er med til at skabe, og som – ifølge spørgeren – må formodes at blive større, når regeringen igen vil begynde at modtage kvoteflygtninge.

Jeg vil gerne slå fast, at beslutningen om, hvorvidt Danmark skal modtage kvoteflygtninge, efter lovforarbejderne skal træffes på baggrund af en samlet afvejning af den sociale og økonomiske kapacitet i Danmark.

Det handler selvfølgelig om tilstrømningen til landet, men også om, hvordan de udlændinge, der allerede befinder sig i landet, rent faktisk klarer sig.

Der skal helt enkelt være den rette balance mellem antallet af flygtninge, som Danmark samlet modtager, og kommunernes evne til at integrere de pågældende. Hvis

det ikke er tilfældet, får det naturligvis betydning, når der skal træffes beslutning til sommer.

Vores evne til at integrere de udlændinge, der opholder sig i Danmark, har derfor betydning for, om vi skal modtage kvoteflygtninge eller ikke.

Den enkelte kvoteflygtnings evne til og motivation for at blive integreret i samfundet har også betydning ved udvælgelsen.

Ved udvælgelsen af kvoteflygtninge skal der som et subsidiært kriterium – med mindre særlige grunde taler derimod – lægges vægt på udlændingens mulighed for at slå rod i Danmark og få glæde af opholdstilladelsen, herunder de sproglige forudsætninger, uddannelsesforhold, arbejdserfaring, familieforhold, netværk, alder og motivation – det såkaldte integrationspotentialekriterium.

Formålet med at vurdere potentialet for integration er bl.a. at sikre, at der ved udvælgelsen af kvoteflygtninge i tilstrækkeligt omfang bliver lagt vægt på udlændingens mulighed for at forbedre sin livssituation ved at blive genbosat i Danmark.

Eller – med ordvalget i integrationslovens formålsbestemmelse – kan genbosætning normalt kun blive vellykket, hvis den pågældende har vilje og evne til at blive et selvforsørgende og ydende medlem af det danske samfund på lige fod med samfundets øvrige borgere.

Potentialet for integration ændrer imidlertid ikke på, at det primære kriterium for udvælgelse af kvoteflygtninge naturligvis er, om den pågældende har behov for beskyttelse her i landet.

Efter den nuværende ordning er det desuden sådan, at integrationspotentialekriteriet ikke skal anvendes ved behandling af de særligt hastende sager vedrørende flygtninge, der risikerer umiddelbar hjemsendelse til hjemlandet eller overgreb i opholdslandet, eller personer med særlige behandlingskrævende sygdomme.

Helt generelt gælder det, at udvælgelse af kvoteflygtninge skal ske på baggrund af kriterier, der er fastsat i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Det indebærer bl.a., at kriterierne ikke må være i strid med diskriminationsforbuddet.

Det følger af praksis fra Menneskerettighedsdomstolen vedrørende diskriminationsforbuddet, at forskelsbehandling på baggrund af religiøs overbevisning kræver meget tungtvejende grunde for at kunne anses for retfærdiggjort. Der vurderes ikke umiddelbart at være sådanne tungtvejende grunde, som vil kunne begrunde forskelsbehandling af kvoteflygtninge på baggrund af religiøs overbevisning.

Derimod mener jeg ikke, at der er noget til hinder for, at der ved beslutningen om, hvilke destinationer vi vælger at modtage kvoteflygtninge fra, bliver lagt fokus på bestemte geografiske områder, hvor Danmark i øvrigt er engageret med et udviklingsigte.

Der kan også lægges vægt på geografiske områder, hvor Danmark har oparbejdet særlige kompetencer eller erfaringer, eller hvorfra Danmark tidligere har hentet kvoteflygtninge mv. Og der kan også lægges en vis vægt på kommunernes erfaringer med integration af flygtninge.

[Afslutning]

Afslutningsvist vil jeg derfor gentage, at der er – og efter min opfattelse også *skal* være – forskellige saglige og integrationsrelevante hensyn, som kan indgå. Vi skal hjælpe folk, der har brug for beskyttelse. Og det skal ske på en måde, hvor vi ikke samtidig ødelægger vores eget samfund.

Tak for ordet.